

Протокол

№

гр. София, 01.11.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 01.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **892** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М. – уведомен в предходното съдебно заседание, се явява, доведен от органите на ГД „Охрана“.

Явява се и пълномощникът му, уведомен в предходното съдебно заседание - АДВ. И. Ю. – САК.

ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА" – редовно призван, не се представява.

От пълномощника на ответника – ЮРК. Д. е постъпила молба, с която уведомява съда, че поради служебна ангажираност не може да се яви в днешното съдебно заседание, но не възразява да се даде ход на делото. Поддържа становището си по допустимостта и основателността на исковите претенции. Прави възражения относно твърденията на ищеца в предходното съдебно заседание, че не е посещавал друго лечебно заведение, освен Медицинския център в Затвора С., тъй като е нямал възможност за това, като се позовава на информация в медицинската справка, представена по делото с рег. № 3489/20.06.2022 г.

В молбата, юрк. Д. изразява становище, че исковата претенция като неоснователна следва да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на разноски, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК. Направено е искане, в случай на представяне на нови доказателства или при направени нови доказателствени искания, да ѝ бъде предоставен срок за представяне на становище тях.

СВИДЕТЕЛЯТ М. Г. Ц. – редовно призован, се явява, доведен от органите на ГД „Охрана“.

СГП – редовно призована, се представява от ПРОКУРОР В..

След проведеното съдебно заседание на 20.09.2022 г. по делото е постъпила изисканата информация от Директора на Медицинския център при Затвора – С., съдържаща данни за здравословното състояние на ищеца, в периода 22.12.2021 г. до 13.01.2022 г., към която са приложени 13 (тринадесет) страници копия от Амбулаторния журнал за посещенията на ищеца.

Приложено е и становище от процесуалния представител на ответника по направените доказателствени искания в съдебното заседание от 20.09.2022г. Направено е възражение, че ГД „ИН“ е ненадлежен ответник в това производство, което е обосновано с твърдението, че ищецът е настанен в място за лишаване от свобода, въз основа на изготвен обвинителен акт и действията на администрацията на ГД „ИН“, като орган на изпълнение на наказанията, започват едва след влизане в сила на съдебен акт. Така е мотивирано становището, че ГД „ИН“ няма правомощия да извършва проверки и да уважава искания, изложени в процесната жалба на ищеца, която е била адресирана и до главния директор на ГД „ИН“. Застъпва се становище, че исковата молба следва да бъде оставена без уважение и се претендира присъждане на разноски.

По делото е постъпила и молба от пълномощника на ищеца – адв. Ю., в която моли да бъде приобщена като доказателство по делото представената от директора на медицинския център документация. Изразено е становище за неоснователност на аргументите на процесуалния представител на ответника, че ГД „ИН“ е ненадежден ответник, като в този аспект е посочена конкретизацията на исковата претенция, направена в съдебното заседание на 20.09.2022 г.

ИЩЕЦЪТ: Госпожо съдия, моля да ми бъдат свалени белезниците и от краката.

СЪДЪТ
РАЗПОРЕДИ

ДА БЪДАТ СВАЛЕНИ белезниците и от краката на ищеца.

Присъстващите в залата служители на ГД „Охрана“ изпълниха разпореждането.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като счита, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. Ю.: Моля да разпитаме свидетеля.

ИЩЕЦЪТ: Госпожо съдия, моля да се разпита свидетелят, но преди това правя възражение да оставите без уважение докладваните от вас становища на ответника, тъй като те са меко казано произволни, абстрактни са и са едни такива клишета, шаблонни, от които не става абсолютно ясно твърдението, че ГД „ИН“ не е надлежен ответник, защото това противоречи на абсолютно всички факти по делото, както и на доказателствата, а и на жалбата и правилното приложение на закона - чл. 205 от НПК. Не знам тия какви юристи са, те не присъстват нарочно тук в заседанието. Чл. 205 от НПК, значи, предвижда задължения за абсолютно всички лица на територията на България, в ал. 2, на чл. 205 НПК е задължението за длъжностните лица, за служителите на държавата, да уведомяват прокуратурата за всяко извършено нарушение и престъпление. Написано е в закона и представлява един ред. Значи, с това си становище за мен, ответникът демонстрира злоупотреба с право. За мене това е и правна неграмотност, така че не може да се поощрява от съда в писмен отговор да се гаврят както със страните, така и с правото. Значи, те искат да заобикалят закона в писменото си становище, като участници в процеса, а процес не може да се води чрез злоупотреба с правото, госпожо съдия. Аз възразявам срещу становището на ответника. Аз съм си адресирал правилно към ГД „ИН“ исковата молба и очаквах от тях да вземат съответното законово решение, което те не взимат, а те единственото правилно решение, което е следвало да вземат по такъв казус като моя, е било да изпратят по компетентност жалбата ми, независимо че съм я адресирал и до тях.

ПРОКУРОРЪТ: По приложените документи, да се приемат. По становището на ГД „ИН“, аз също считам, че те са страна по производството и не считам, че следва да бъде уважено точно това становище в този му вид.

Съдът счита, че следва да бъдат приобщени към доказателствата по делото, представените заверени копия от Медицинска документация, съдържаща данни за посещенията на ищеца в Медицинския център при Затвора – С., приложени към писмото на директора на дирекция „Медицински център“ – Затвора-С..

По отношение на направеното искане от процесуалния представител на ответника за конституиране на друг ответник по исковите претенции, различен от ГД „ИН“, съдът намира същото за НЕОСНОВАТЕЛНО.

Към момента, за който се претендира обезщетение с исковата молба, по реда на чл. 285 от ЗИНЗС вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, ищецът се е намирал в място за лишаване от свобода и в този смисъл правното му положение е идентично с това на изтърпяващите наказание Лишаване от свобода. Предмет на исковите претенции са действия и бездействия на служители на ГД „ИН“ като специализиран орган по изпълнение на наказанията, поради което в съответствие с изискванията на чл. 205, ал. 1 от АПК са предявени към ГД „ИН“, който се явява и надлежен ответник. Ето защо, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на ответника за конституиране на друг надлежен, по смисъла на чл. 205, ал. 1 от АПК, ответник по делото.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ СНЕМАНЕ НА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ

Ц. по представен от служителите на ГД „Охрана“ формуляр от затворническо досие: М. Г. Ц., на 39 години, българин, български гражданин, с основно образование, неженен, осъждан, работещ преди задържането, изтърпяващ наказание Лишаване от свобода в Затвора -С., без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Ц.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Ц..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори: В затвора съм от 4 (четири) години и половина – 5 (пет). Остава ми още малко да лежа. Изтърпявам наказание по влязла в сила присъда. Преди да вляза в затвора се занимавах с бизнес, семеен бизнес - автомивка. Брат ми има регистрирана фирма на негово име, за почистване на килими и аз работех там. Не й знам името на фирмата – „Д.“ нещо беше, но не мога да посоча точното й име.

В момента търпя наказание за престъпление по чл. 198 НК - опит за грабеж. Наказанието ми е 7 (седем) години Лишаване от свобода.

Неженен съм, но имам две деца. Едното е на 20 години, а другото е на 10 години и половина. Живял съм във фактическо съжителство с майките на децата си. Децата са от различни майки. За тях в момента се грижат баби и майки.

Осъждан съм много пъти – 34 (тридесет и четири) пъти, а може и да са малко повече – 37 (тридесет и седем). Тези осъждания са резултат на самия преход в държавата. Тогава така се работеше. Практика на МВР беше като заловят един, примерно, както аз бях наркозависим и ме изтезават. Знаят, че при мен ще настъпи време, в което ще се чувствам дискомфортно, желаяйки да си посегна дори, и възползвайки се от това ми състояние, ме караха да се подписвам на по примерно, 10 (десет) неща, които и от вестника не съм ги чувал даже и госпожо, аз се подписвах на тези неща само и само да ме пуснат.

Употребявам наркотици от 20 (двадесет) години. В момента дори съм на метадонова лечение. 10 (десет) години провеждам такова лечение. Продължителна метадонова терапия се казва и се заплаща. Моят избор да употребявам наркотици беше подтикнат от прехода. Имаше много хора на улицата и всеки един от тях продаваше шоколад, ама този шоколад беше с наркотик. Предлагането беше много голямо и модата беше тогава такава. Сега, то се знае вече какви са последиците и хората поне имат огледало, за да видят какво ще им се случи. Ние, всички такива като мен сме им огледалото, тази цялата наша генерация. От нас могат да видят какво става, а ние тогава нямахме такава генерация, от която да видим какво се случва като решиш да употребяваш наркотици.

Не съм доволен от това, което ми се случи и искам целия си опит да го предам на децата и слава Б., че те не следват моя път. Аз ще предам на децата си всичко онова, което съм научил от грешките, които съм направил, за да не се доближават до този път, по който тръгнах аз.

С М. имаме далечна „роднинска“ връзка, но той не я признава. Нямаме роднинска връзка с М.. Адаши сме с него по псевдонимните ни имена. Неговото няма да го кажа кое е, защото може да ме осъди или да ме набие, или да ми посегне още тук. На мен ми казват „Гущера“. Така ми викат и така съм известен в средите на МВР, в средите на съда, в затвора. За семейството ми съм М., но за другите съм Гущера.

Много бях малък когато започнаха да ми казват така. Бяха забранени тези „гущери“ тогава в държавата, а аз много ги обичах и взимах от нашите пари и си купувах такива „гущери“ - такава валута – долари – „гущери“. Така им казваха.

С М. иначе нямаме роднинска връзка. Няма да кажа неговия прякор. Ще проява респект. Той може да не желае да си чува прякора. Говоря му на Е. и се обръщам по някой път към него с Бате М..

Познавам М. от 2004-а, 2003-а година. По това време бяхме се озовали на едно и също място - така наречения „замък на лошите момчета“ – Софийският централен затвор. Така го наричат хората, които са свързани по -така с него - били са поне еднократно там.

С него (с М.) бяхме в един отряд и правехме заедно каре – едно от двете - или сме били в един отряд, или сме били отряд до отряд, но бяхме заедно на каре.

След излизането ми от затвора не сме поддържали никакви контакти с него, а само там. Сега сме пак в един и същи отряд с него, след толкова много години.

Сега сме заедно (с М.) някъде от 2019 г. - 2020 г. Мисля, че вече две години и половина сме заедно, почваме трета година. Заедно сме в пети отряд. Преди време, преди няколко месеца, бях за малко в друг отряд, но се върнах пак в пети отряд.

Аз и той (М.) не сме в едно и също помещение. Всеки от нас е с по още един човек в помещение. Виждаме се с него (М.) постоянно, на каре.

Карето е час и половина на ден. В коридора също мога да го засека (М.). Виждам го и по някое време когато отива на фитнес, на двора, при отрядния, при инспектора социална дейност, това са ни засичанията. Когато се засечем, си говорим постоянно за най-актуалното в момента – в конкретния ден, тук и сега, най - якото. Почваме с „А. А.“, „Какво става ?“, „Нищо.“ Той ме пита: „Още ли се занимаваш с тея утрепки ? С. да се занимаваш с тях!“ Дава ми съвет да не дружа с хора от по-голямата част там и той почва да ми споделя днеска, примерно, на какво дело е бил, какво е ял и такива неща.

АДВ. Ю.: Извинявам се, че прекъсвам, но може ли да ме освободите, госпожо председател, тъй като имам друго дело. Клиентът ми не възразява разглеждането на това дело да продължи и без мен.

ИЩЕЦЪТ: Аз съм съгласен. Ще се представявам сам.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ адв. Ю. от съдебна зала.

ПРОДЪЛЖАВА РАЗПИТА НА СВИДЕТЕЛЯ Ц.:

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят Ц. отговори: Аз му споделям (на Е. М.) всичко - как се чувствам и му казвам: „Не съм добре, отпаднал съм.“

Той (М.) от време на време ходи на лекар в затвора. Аз ходих навънка на болница. Няма нищо общо - едното е болница, а другото не знам и аз какво е. Не мога да го охарактеризирам.

В болницата на затвора не може да бъдеш прегледан и хоспитализиран както в истинската болница.

Аз бях във външна болница явно с друго поведение към доктора, с коректно отношение и с молба за помощ – не с постоянно ходене и крещене, коректно държание и лека - полека, с много търпение и така стигнах до болницата. Една година съм чакал за тази операция. Сега трябва да ми махнат шевовете.

В болницата ме изпрати шефът на болницата на затвора. Ходил съм в болницата на затвора, преглеждал ме е докторът и той ме прати на другата болница. Той дава лекарства от време на време. Той ни праща и на други лекари – по различни доктори - специалисти. Те или идват в Затвора, или ни пращат в друга болница, където са тези лекари, ако трябва да ни пратят.

Когато имаме предписани лекарства от друго място, докторът от Медицинския център в затвора, той ни осигурява лекарствата.

При нас няма задължително посещение на психолог или психиатър, само ако желаеш. Трябва сам да напишеш молба, че искаш да се срещнеш с психолог или психиатър. Чакаш около 2 - 3 (два-три) месеца и не е много сигурно, че ще отидеш, защото има пуснати много такива молби. Тези срещи се осъществяват в кабинета на инспектора социална дейност. Тези беседи с психолог се провеждат индивидуално. Някой път си правят вътре и любов даже.

М. по някой път ми споделя, че не е добре, но сега не ми е споделял такива неща. Казвал ми е доста пъти, че не се чувства добре, че тялото му се нуждае от неща, които ги няма. От нещо здравословно, примерно, че от витамини се нуждае, от въглехидрати, друг път ми е казал, че не се чувства добре от съдебните процеси или от обидите, или от държането на някой по време на тези процеси. Споделял ми е пак така, че не се чувства добре и става неконтактен даже. Спира да говори даже и някой път на мен си го изкарва. Вика: „Б. !“. Не яде, не си взима и храната, която му носят.

Храната ни я сервират с една количка по стаите. Ние сме на коридора и аз мога да видя кой си взима храната.

Нямам представа за какво води това дело тук М.. Аз сега искам да се прибера и да си легна.

ИЩЕЦЪТ: Знаете ли да съм подавал до ГД „ИН“ жалба, че противозаконно съм осъден по делото, по което съм в затвора ?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц.: Да, знам че сте подавал жалба нееднократно и сте говорил, че незаконно сте в затвора.

ИЩЕЦЪТ: Вие присъствахте ли когато главният директор върна на ИСД-то въпросната жалба от 2021 г., за да ми я върне на мен ?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц.: Да, бях. Присъствах м стаята на инспектора по социална дейност и видях, че на тебе ти стана много кофти и се ядоса когато ти върна жалбата. Каза, че е незаконно това, което правят и ще ги съдиш.

НА ВЪПРОС НА СЪДА Освен Вас двамата кой още е присъствал в този момент ? свидетелят Ц. отговори: Освен мен и Е. М., беше и ИСД-то, и отговорника на отряда и имаше още и други от отряда, които чакаха да си получат документите. Поне още няколко души имаше вътре. Аз не обичам много да ходя там при ИСД-то. Бях, защото трябваше да получаваме сапуни, прах, да си чистим помещението и аз ходих да се разправам, защото тоя, отговорникът на отряда си ги прибира 20 (двадесет) кг. прах, а трябва да ни ги раздаде. След това иска цигари за това, отговорникът на отряда, де. Администрацията просто трябва да предприеме нещо така, че всеки от отряда да влиза при отрядния и като влезе да получава 1 (един) литър веро, 1 (един) литър белина, 1 (един) прах и това да ти е за месеца, защото все пак той това го взима и не ни го раздава, а го продава после за цигари, а това са пари. Пари са. 1 (един) литър веро е

пари, за прах да не говорим.

ИЩЕЦЪТ: Аз разказвал ли съм ви какво съм очаквал от изпратената жалба до ГД „ИН“ затова, че съм незаконно осъден ?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц.: Не помня. Май нещо ми каза, че трябва да те пуснат ли, да се махне делото, да се спре. Да не стане това, което става, че нещо незаконно са ти направили, ама никой не ти вярваше тогава.

НА ВЪПРОС НА СЪДА „Какво незаконно нещо са направили на ищеца ?“, свидетелят Ц. отговори: Отвлекли са го от държавните служби сигурно отвънка и вече е вътре в затвора. Те отвличат от улицата. Мен не са ме отвличали така, но онези, които имат много пари и Б. трябва да им ги вземе... М. има много дела, води много дела срещу дадени хора, на които не им е много удобно това и те ще се пробват да го възпрепятстват по всякакъв начин. Това не ми го е казал той. Това са си мои лични мисли.

ИЩЕЦЪТ: Аз как се почувствах след връщането на жалбата от ГД „ИН“ ?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц.: Отслабна около десетина кг. когато стана този проблем за около месец и половина. Отказа храна и най-чудното за теб спря да ходиш на каре, на чист въздух. Няма сила, която да го (М.) накара да спре да ходи на открито. Да каже някой: „20 000 000 (двадесет милиона) ще ти дам, не ходи на каре“ – няма сила, която да го спре да ходи на каре. Обаче тогава, той отказваше да ходи няколко дни подред на каре. Ние си помислихме тогава, че става нещо с него, и ходихме да отваряхме леко вратата на помещението, в което беше и той се дразнеше и ни гонеше.

НА ВЪПРОС НА СЪДА Към този момент ищецът сам ли е бил в помещение ? И ако е бил сам това е било заради това, че е бил наказан, или е бил сам поради обстоятелството, че при него не е имало друго лице в помещението ? свидетелят Ц. отговори: Не помня, но помня, че като ни усещаше, че го наблюдаваме и го проверяваме какво се случва с него, ни гонеше. Не беше в кондиция, гонеше ни – „Р. се от тук.“. Това продължи цял месец.

НА ВЪПРОС НА СЪДА Знае ли свидетелят какво е прекъснало това състояние, в което се е намирал ищецът М. ?

свидателят Ц. отговори : Нямам си на представа. Дъщеря му дойде нещо на свиждане, детето му. Говориха, после вече нещата си се върнаха в неговия график, но след като дойде дъщеря му.

НА ВЪПРОС НА СЪДА Какво се е случило впоследствие с тази жалба ?

свидателят Ц. отговори : Случи се това, че той позна какво ще стане, че го прецакват и ще бъде прецакан. Той не обясни какво има предвид, но каза, че каквото и да направи ще бъде прецакан.

Беше цял месец с неприятно държание, поведение, настроение ако щете, но до ден-днешен му е кофти за тези неща.

ИЩЕЦЪТ: Нямам повече въпроси към свидетеля.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към свидетеля.

Съдът приключи разпита на свидетеля Ц., като освободи свидетеля от съдебна зала. Свид. Ц. остана в съдебната зала до приключване на съдебното заседание.

ИЩЕЦЪТ: По делото, след разпита на свидетеля, моля, да назначите съдебно медицинска експертиза (СМЕ) която да се изготви от вещо лице, което да се запознае с материалите по делото и да отговори на следните въпроси:

Какви са нанесените вреди на ищеца от бездействието на ГД „ИН“ във връзка с неизпращането по компетентност на жалбата, която е върната ?

В какво се изразяват тези вреди ?

Като вещото лице следва да се запознае и с медицинската документация, която се намира в медицинския център на затвора, тъй като представената по делото медицинска документация от затвора не е пълна. В този период, исковия период, за който са изпратени тия доказателства от Медицинския център в затвора, не са посочени лекарствата, които получавах за хипертония и съответно не е приложено извлечение от Дневника, който се води от лекаря и в който е отразено какво е било физическото ми състояние, какво е било премереното ми кръвно налягане в този период. Тук по тези документи може би има посочени две лекарства, но аз съм сигурен, че има и друга документация при лекаря в Затвора, в която е описано състоянието ми по време на прегледите. Те ми дават 4 (четири) вида лекарства за хипертония, които не са записани тук и затова твърдя, че най-вероятно ги записват в друга книга – дневник. Това, което пише в тези документи, които са изпратили в момента са такива други лекарства, които са ми дали към момента когато съм ходил на преглед, а не са тези, които са ми били назначени като лечение за хипертонията. Липсва и диагнозата, за какво ми е било предписано лечение при тия прегледи, за които са предоставени данни тук.

Така, че молбата ми е да изискате от д-р Т. от Медицинския център при Затвора, който ми е и личен лекар там, в затвора, да изпрати необходимите документи. Имам хипертония и предписано лечение от него.

Искам и Съдебно психиатрична психологична експертиза, която да се изготви от вещо лице психиатър и психолог. Не е налице нужната медицинска документация. Те трябва да отидат в Медицинския център в Затвора и да се запознаят с нея. Молбата ми е да се запознаят с медицинското ми досие, което в затвора, при д-р Т.. То е само на едно място, да ми извършат преглед на мен, с необходимите изследвания, да се запознаят с материалите по делото, с разпита на свидетеля и да кажат какви вреди са ми нанесени на здравето и в какво се изразяват.

ПРОКУРОРЪТ: По отношение на непредставената медицинска документация, ако такава наистина съществува, би следвало да бъде приложена към настоящото производство, а по отношение на искането за назначаване на Съдебно медицинска или Съдебно психиатрична психологична експертиза, предоставям на съда.

СЪДЪТ УКАЗВА на ищеца, че може да предостави срок, в който с помощта на пълномощника си – адв. Ю. да конкретизира искането за допускане на експертиза, като се уточни специалността на експертите, които следва да бъдат включени в състава, а и въпросите, на които да дадат отговорят.

ИЩЕЦЪТ: Госпожо съдия, да не губим време да се занимаваме с адв.Ю.. Правя искане така, както вие ми разяснихте - да се назначи Комплексна съдебно медицинска психиатрична – психологична експертиза (КСМПЕ), за да е в пълнота всичко с участието на съдебен медик, психиатър и психолог, за да е ясно всичко и те да отговорят на тези въпроси, които Ви посочих.

СЪДЪТ, намира за ОСНОВАТЕЛНО направеното искане от ищеца за допускане на Комплексна съдебно медицинска, психиатрично-психологична експертиза, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА Комплексна съдебно медицинска психиатрично – психологична експертиза, която да се изготви от вещи лица – съдебен медик, психиатър и психолог. Вещите лица следва да се запознаят с приложените към делото доказателства, както и с медицинската документация, водена от директора на Медицинския център при Затвора С. и след като извършат преглед на ищеца Е. М. да дадат отговор на въпросите :
Какво е настоящото здравословно състояние на ищеца ?

Има ли данни за влошаване на здравословното състояние на ищеца в периода 20.12.2021 г. – 13.01.2022 г. ? Ако са установени такива данни – да се посочат и медицинските документи, в които са констатирани ? В какво се е изразило влошаването на здравословното състояние ? Прилагано ли е и ако – да - какъв вид лечение, за какъв период от време ?

Експертите, на които ще бъде възложено изготвянето на експертното заключение, съдът ще определи, по реда на чл. 171, ал. 6 от АПК във вр. чл. 195, ал. 1 и сл. от ГПК.

Предвид изложеното, делото следва да бъде отложено за изготвяне на заключение на допуснатата комплексна експертиза, поради което СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 13.12.2022 г., от 10:00 часа, за която дата и час ищецът Е. М. следва да бъде призван чрез началника на Затвора – С..

ИЩЕЦЪТ: Моля да ми изпратите препис от протокола.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от протокола от съдебното заседание ведно с призовката за следващото съдебно заседание на ищеца Е. М. чрез началника на Затвора - С..

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:55 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: